

Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta

Katedra kulturních a náboženských studií

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta práce

Jméno autora: Petra Kozlová

Název práce: Co lze tolerovat a co už ne? Analýza vybraných kulturních zvyklostí z perspektivy transkulturní komunikace

Vedoucí práce: Mgr. Zdenka Sokolíčková Ph.D.

Téma práce: aktuální, vhodně zvolené vzhledem k oboru

Zaměření práce: reflexe vybraných kulturních zvyklostí muslimů v Evropě s ohledem na západní pojetí lidské osoby a společenský a právní pořádek na Starém kontinentu

Jazyková a stylistická úroveň práce: dobrá

Rozsah práce: odpovídající: 47 stran plus seznam literatury

Použitá literatura: dle mého dostatečná, autorka hojně pracovala i s cizojazyčnou literaturou

Počet uváděných titulů: zhruba 30 knižních titulů a řada internetových zdrojů

Citace v textu: většinou v pořádku; autorka správným způsobem cituje a parafrázuje své zdroje; u citací Koránu bych doporučoval uvádět číslo sůry

Formální stránka práce: bez výhrad

Využitelnost pro praxi: potenciál práce je značný: dle mého navrhuje praktická středová řešení mezi naivitou a xenofobií

Cíl práce: úspěšně naplněn; studentka Petra Kozlová prokázala schopnost orientovat se v historických, religionistických, politických a lidskoprávních souvislostech vyčteného tématu a svůj text zdařile završila analýzou muslimských zvyklostí jako je zahalování, dětské sňatky, násilí na ženách atd. v kontextu evropské kultury a práva

Úroveň závěrečné práce:

Jedná se dle mého o zdařilou bakalářskou práci, která dokládá, že student/ka transkulturní komunikace díky svým teoretickým znalostem a schopnosti pracovat s českou i zahraniční literaturou je schopen pojmenovat a analyzovat palčivé problémy současné společnosti a navrhnout vyvážená řešení

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

V závěru své práce píšete: „Slepá tolerance veškerých zvyklostí, ačkoli mnohdy nehumánních, ve jménu kulturního relativismu, dle mého názoru není na místě.“ S Vaším názorem naprosto souhlasím, nicméně si jistě oba uvědomujeme, že sklon k slepé toleranci není palčivým problémem české společnosti. Zdá se, že masovým fenoménem je naopak nediferencovaná netolerance směrem k islámu a jeho kulturním zvyklostem. Kde podle Vás leží hranice tolerance ke zmíněné netoleranci? Co bychom z perspektivy transkulturní komunikace měli označit za netolerovatelné projevy české islamofobie?

Výsledné hodnocení

Datum:

Podpis: